

editorial

JAUME BARTUMEU I JOSEP DALLERÈS VAN MANTENIR AHIR EL PRIMER CONTACTE OFICIAL AMB EL COPRÍncep SARKOZY EN UNA REUNIÓ QUE PERMET CONSTATAR LA NORMALITZACIÓ D'UNES RELACIONS MOLT MALMESES PEL DEBAT SOBRE L'INTERCANVI D'INFORMACIÓ FISCAL

Un any després

El 15 de febrer del 2009 Nicolas Sarkozy enviava a Andorra un seriós advertiment. En una entrevista televisada anunciava la intenció de París de revisar les relacions amb Andorra per la seva condició de paradís fiscal. La pressió francesa no va fer altra cosa que augmentar amb un cap d'Estat que fins i tot va amenaçar amb l'abdicació. Els capricis de l'atzar han volgut que just un any després i l'endemà mateix de rebre a l'Elisi Angela Merkel, l'altra gran abanderada de la lluita contra els paradisos fiscals a Europa, Sarkozy actués d'amfitrió amb els representants dels poders executiu i legislatiu andorrà. Les tensions es van començar a suavitzar amb la signatura de Pintat de la Declaració de París sota l'atenta mirada de l'executiu francès que obria la porta a la signatura dels acords d'intercanvi de dades fiscals per part d'Andorra, política que s'ha completat amb tractats bilaterals amb els països de referència i

EL DIALEG
FRANC AMB LA
PRESIDÈNCIA
FRANCESA ÉS
FONAMENTAL

una permeabilització del secret bancari. Sarkozy, que en la croada contra els centres financers en plena tempesta creditícia va desentendre's de la seva condició d'autoritat andorrana, afeblint la institució que representa, està ara en condicions de realitzar el viatge oficial que en el seu dia va prometre però que va ajornar. El restabliment de la fluïdesa de la relació amb França és vital per als interessos d'Andorra. L'aval de París, un dels països capdavanters de la UE, pot ser molt necessari per a l'impuls d'un nou acord amb la Unió Europea i en l'assoliment dels acords de doble imposició, autèntic pilar del procés de canvi de model productiu. Més complicat sembla que l'Estat francès pugui ajudar Andorra a trobar diners exteriors per finançar el deute públic a un interès raonable, similar al que actualment perceben els bancs andorrans, especialment quan preocupa la situació financera d'alguns dels estats de la UE.